

1. Дайте определение за хипертекст и хипермедия.

Тед Нелсън въвежда термина хипертекст и оформя генерално концепцията за реализацията на хипертехнологията през 1965 г. Под “хипертекст” Нелсън разбира “непоследователни записи” “текст, който се разклонява и позволява на читателя избор, позволява най-доброто върху един интерактивен екран”. При хипертекста подредбата на текстовите елементи не е последователно - те образуват самостоятелни единици, известни под наименованието възли (на англ. nodes), които са разположени произволно един спрямо друг и са свързани помежду си чрез асоциативни връзки (links).

Важна характеристика на хипертекста е възможността да преместваме части от текста към други части от текста, като се образуват нови контекстуални хоризонти на четеното. Вътре в рамките на [възела-текст](#) е възможно и аотирането на нови [връзки](#)

[и](#) които препращат както към вътрешни точки на текста, така и към други текстове и части от разположени на друго място текстове. Възможностите на електронната препратка са несравнимо по-големи от тези на печатната т.нар. help менюта предлагат няколко входни точки, богата система на съотносителни препратки и вътрешни цикли на търсене и намиране докато се постигне желания резултат. Нещо повече, съвременните help менюта и синтаксисът на

[търсещите машини](#)

предлагат задаването на обикновен въпрос, анализират ключовите думи в него и извършват т.нар. интелигентно сортиране (refine), което доставя резултата под формата на класация по степен на съответствие между термините на заявката и ключови параметри на претърсените източници.

В една съвсем условна типология различаваме три вида хипертекста според тяхната организация: “осов”, “дървовиден” и “мрежов”.

Типичен пример за “осов” хипертекст, е текстът с бележки под линия, които цитират други текстове, които не могат да бъдат видени в момента.

При “дървовидния” хипертекст във всяко разклонение читателят има най-малко две възможности. Специалистите твърдят, че точно тази разновидност е най-близо до

традиционния текст с неговата индексна йерархизация и “праволинейност”, затова той има множество противници, които не го считат за класически хипертекст.

При третия тип – “мрежовият”. На лице е една мрежа, при която няма начало, среда или край.

Като пример за такъв тип може да бъде даден “браузъра” - основен хипертекстов интерфейс, от който зависи дали ще бъдат активирани всички “връзки”, които на свой ред ще направят нелинейното и многопосочно четене възможно. Ако съществува несъвместимост между “отварящата” програма, т.е. “браузъра” и хипертекста, той автоматически се превръща в съвсем обикновен текст.

Наред с хипертекста се използва и понятието "хипермедия", което се различава по своя разширен обхват - включва не само текстови елементи, но и графични изображения, видео- и/или аудиоинформация. Казано по друг начин, мултимедийни обекти като звукови и видео клипове, които са свързани с хипервръзки, са хипермедия.